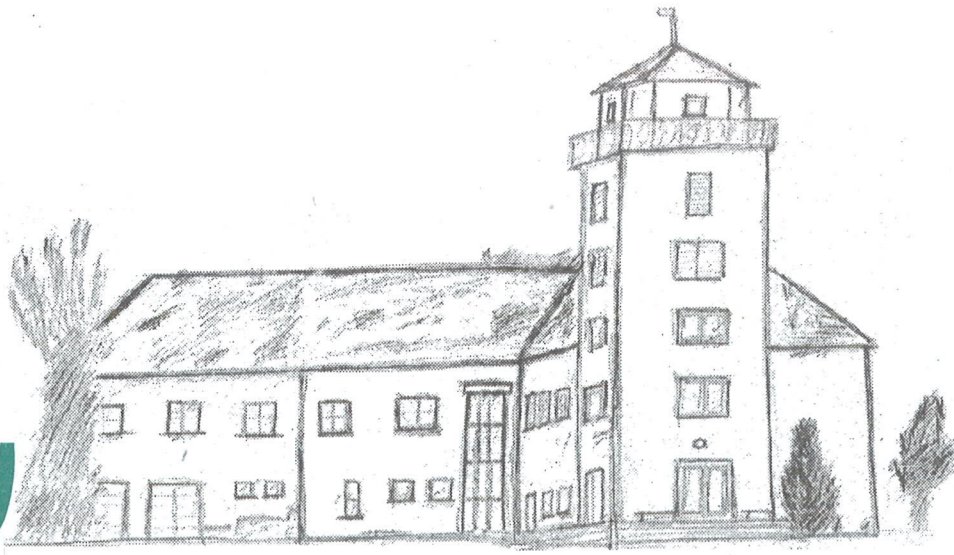

II. évfolyam 5. szám

Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja

2001. május

Erdélyi vendégek jártak iskolánkban

Április 20-21-én erdélyi vendégek látogattak el iskolánkba a Kézdivásárhelyi Református Gimnázium tanárai, igazgatója és lelkipásztora. A rövid látogatás ellenére nagyon tartalmas programot állított össze számukra a tanári kar. Vendégeink részt vehettek különböző tanórákon, amelyeken – saját elmondásuk szerint – őszinte és érdeklődő diákokat ismerhettek meg iskolánk tanulóiban. Ebéd után iskolánk énekkara, fúvóskvartette, táncosai és szólóénekesei adtak ízelítőt nekik sokszínűségeikből. Majd az iskolaújság legvérmesebb tollforgatói faggatták őket az első benyomásokról.

Délutáni programként szentendrei városnézésen vettek részt. Este pedig a tantestülettel költözhettek el a vacsorájukat, remek beszélgetés közepette, ahol a két iskola közötti különbségekről és hasonlóságokról esett szó. Megállapodás született, hogy október elején a Kézdivásárhelyi Gimnázium kórusa ellátogat hozzánk, és a következő év tavaszán a mi iskolánk tenné ezt hasonlóképpen. Éjszakai szállásukról a tanárok gondoskodtak.

Másnap a Skanzenben folytatódott az ismerkedés és a délelőtti a visegrádi királyi palota megtekintésével zárult.

Az ebéd elköltése és templomunk megtekintése után indulásig már csak egy rövid vásárlásra jutott idő. Reméljük, tartós kapcsolat alakulhat ki a két intézmény között, és iskolánk minden tanulója eljuthat hazájának e határon túli részére is.

Földi János

Pénteken iskolánkba érkezett egy kis tanári küldöttség a Kézdivásárhelyi Református Gimnáziumból. Egy kis előadással fogadtuk őket, melyen megszólalt a kis énekkar, a furulya kvartett, a Csipeka népdalkör, Horváth Réka és Tímár Sára, illetve egy szép táncot láthattunk Tar Zoltán Gyula és Tóth Máté tanár úr közös előadásában. Az igazgató úr köszönetében úgy fogalmazott, hogy "Egyik ámulatból a másikba estünk." Az előadás után ránk is szántak egy kis időt, hogy feltehezzük kérdéseinket.

művelik az anyanyelv szépségét, az idegen nyelveket és a zene anyanyelvét."

Aztán kértük, hogy meséljenek még az iskoláról: „Más berendezésű, mint a tiétek. Három iskola van egy fedél alatt, ezért kívülről határoznak meg bizonyos dolgokat. Az önállóságért és minden másért meg kellett küzdenünk, így a berendezések sem modernek. 1994-ben indult az első osztály, s 98-ra vált önállóvá az iskola. Most négy teológiai és két reál osztályunk van. Régi épületben vagyunk, és csak szaktermeink vannak, ezért a diákok folytonosan vándorolnak egyik teremből a másikba. A verseknek nem ilyen széleskörűek, mint itt. Voltunk a Kazinczy versenyen, s Erdélyben mindig első vagyunk a Biblia ismereti vetélkedőn s diákjaink az anyanyelvi versenyen jó eredményeket érnek el. Van még német szavalóverseny is, illetve sport versenyek: kosárlabda, foci és asztalitenisz. Nekiünk is van újságunk, melyhez a diákok kerestek szponzort. eddig két szám jelent meg, a harmadik még várat magára.

Tímár Gergő 9.a.

Mi a véleményük, benyomásuk az iskolánkról?
„Nem gondoltuk, hogy egy most induló iskola ennyit el tudott érni ilyen rövid idő alatt. Érődik a református szellem.”

Milyen különbséget látnak a két iskola között?
„Sok különbség van, főleg a lehetőségek és a korosztály tér el. Nálunk csak gimisek vannak állami épületben, sok akadályozó tényező között. Tanprogramban is eltér a két különböző ország, s nálunk kevés eszköz van. Jó látni, hogy egyaránt

Pünkösöd

„Áldott szép pünkösödnek gyönyörű ideje” – írta Balassi Bálint idestova 450 esztendeje egy olyan tavaszvégi hangulatot megjelenítve, amilyen ebben az évben is rányúlószöntött. A fák most is virágba borultak, a madarak csicse-regnek, a diákok pedig már a napokat számolják a nyári vakáció kezdetéig. Ilyenkor már nehéz a tanároknak tanítani, és még nehezebb a diákoknak tanulni... De mi azért ebben az egyházi iskolában mégis megkíséreljük a lehetetlent. Béla bácsi – akarom mondani a tiszteletes úr – a hittanórán megpróbálja merengő, ábrándos gondolatainkat a pünkösdi ünnepnek fennkölt eseményei felé terelni, és ránszól, hogy ne bámuljunk ki állandóan az ablakon. Hiába, a tavasz nagy úr... Nehéz a szívnek s az észnek parancsolni, ha – amint a tv-reklámban is halljuk a mély basszushangot: „Nyár van nyár, röpke lepke száll virágra zümmög száz bogár.”

Mert ez már tényleg inkább nyár, mint tavasz. Hiszen már a tavaszi napéjegyenlőség utáni első holdtölte utáni első vasárnap is elmúlt ötven nappal! Ekkor van ugyanis a pünkösdi ünnep! Ez is egy olyan mozgó ünnepünk, amelyet szintén hűsvéthoz viszonyítva szoktunk kiszámolni. Akárcsak virágvasárnapot, nagypénteket vagy áldozócsütörtököt. S hogy miért pünkösöd? Mert ennek a szónak olyan szép magyaros hangzása van. Már szinte nem is érődik rajta, hogy eredetileg egy görög sorszámnév volt: pentekoszte – ötvenedik.

A Szentlélek kitöltését és az egyház megalakulását ünnepeljük ezen a kettős és kétnapos ünnepen. Sok gyülekezetben erre a napra esik a konfirmáció is. Annakidején – ha jól számolom, 1968 évvel ezelőtt – ezen a napon teljesedett be Jézus ígérete, amit a tanítványoknak tett, amikor elbúcsúzott tőlük: „Ama Vigasztaló pedig a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetebe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.” (Ján. 11,26) Tíz nappal azután, hogy Jézus felment a mennybe (ezt ünnepeljük áldozócsütörtökön), a tanítványokra kettős tüzes nyelvek képében leszállt a Szentlélek, és Péter olyan prédikációt tartott Jeruzsálemben, amelyben bátran biztosságot tett a feltámadott Jézusról. Nyoma sem volt már benne a nagypéntek utáni félelemnek. A hűsvét és a feltámadás felszabadult öröme érződött minden mondatán. Azok között, akik hallgatták Pétert, sokan voltak messze földről érkezett idegenek is, akik más nyelven beszéltek. Ezen a pünkösdön azonban megtörtént a csoda: mindent értettek, amit Péter az eljött Messiásról mondott. Az ígéhirdetés végén pedig egyszerre háromrezen döntöttek úgy, hogy Jézus követői lesznek. Nem titokban, hanem nyíltan vállalták hitüket azzal, hogy meg is keresztelkedtek. Ők alkották az egyháztörténelem első gyülekezetét. Ezért ünnepeljük pünkösdkor az anyaszentegyház megalakulását is.

Te kész vagy vállalni a hitedet? Ha megkérdeznék, ki tudod-e mondani, hogy Jézushoz tartozol? És ha majd pünkösdkor ott ülsz a templomban – mert remélem, hogy ott leszel –, és a most konfirmáló gyerekek hitvallását és imádságát hallgatod, vajon eszedbe jut-e, hogy a te hited megerősítését is kérde Istentől? Mert pünkösöd mindezt Neked is hozhatja: új életet, Isten Lelkének vezetését, hited megerősítését, biztosságtérvő életet. Kérjete, és adatik néktek!

Isépy Júlia (és apukája)

ARCKÉPCSARNOK

Dulai Teréz tanárnővel Istenes Gábor beszélgetett

Miért a tanári pályát választotta?

- Két hivatás volt mindig vonzó a számomra, az orvosi és a tanári. Mindkettőnek megvan a maga személyes és lelki háttere, végül is ez utóbbit választottam, amit nem bántam meg. Bár az orvosi pálya iránti erős vonzódás is megmaradt bennem, hiszen példaképem mind a mai napig Albert Schweitzer, és nem véletlen a biológia szak választása sem. Nagyon jó dolog gyerekek között lenni, nagyon jó tanítani.

A tanárnő keveset tartózkodik nálunk. A láttottak alapján mi véleménye az iskoláról?

- Tényleg keveset vagyok az iskolában, mert csak óraadó tanár vagyok itt, jelenleg főállásban egy másik szentendrei iskolában – a Barcsayban – dolgozom.

Nagyon jónak tartom, hiszen ez egy most alakuló iskola, mi alakíthatjuk, formálhatjuk saját igényeink szerint. De a legfontosabb keresztény szellemisége, mert ebben a rohanó, törtető anyagias világban, ami szinte magával sodorja az embert, lehetőséget ad arra, hogy megálljunk, elgondolkozzunk az élet fontos dolgairól. Segítséget ad, hogy merjünk

másképp gondolkodni, másképpen élni, mint amit a világ diktál.

Lát-e különbséget az egyházi és az állami iskola diákjai, tanárai, és oktatási rendszere között?

- Számomra teljesen más ez az iskola, mert én eddig általános iskolában tanítottam, és alapvetően más az általános alapképzés feladata, mint a gimnáziumé. Mások a célok, tehát más a tartalom, a módszer is, és természetesen mások a követelmények is. Bár ezt biztosan megtapasztalja minden diák a saját bőrén is.

A gyerekek itt is gyerekek, itt is találkozik az ember a próbálkozásokkal, csínytevésekkel, de mint ha egy kicsit jobb, tisztább lelkek lennének, mint az állami iskolák "tömegei". Sok oka lehet ennek, talán a család és a gimnázium keresztény háttere, az iskola erősebb rendszabályai, ami nehezebbé teszi ugyan az életünket, - hiszen a keskeny úton nem könnyű járni, - de szebb, erőteljesebb gyümölcsöket is hoz majd.

A tanárnő Ózdról érkezett. (Ha jól tudom) Mi hozta ide Szentendrére?

- Valóban Ózdról kerültem Szentendrre a férjem révén,

aki az egyetem elvégzése után Budapesten kapott munkát. Mivel nem szerettem a nagyvárost, vidéki településeken kerestünk nekem állást. Szentendrén kezdtük a keresést, és itt is "ragadtunk". Most már itt vagyunk "üthon" a családommal. A férjem Dulai Alfréd geológus, a Magyar Természettudományi Múzeumban dolgozik őslénytantatóként. Két gyermekünk van, Dávid 8 éves, most első osztályos, Dóra 5 éves, óvodás.

Milyen szerepet játszik az életében a természetvédelem?

- Biológia-kémia-környezetvédelem szakos tanár vagyok, gondolom, ez elárulja kapcsolatokat a természettel. Számomra az egyik legszebb dolog rácsodálkozni a teremtet világ szépségére, tökéletességére. De az ember sajnos nem jól gazdálkodik a rábízott világgal, felelőtlenül kizsákmányolja, tönkreteszi, megfosztja szépségétől, sokszínűségétől. Ez ellen "harcolni" kell. Lehet zöld akciókkal, transzparenssekkal, de lehet tudatformálással is. Én ez utóbbit választottam. Segítőként dolgozom itt, Szentendrén egy környezetnevelési oktatóközpontban, ahol ezt a szemléletmódot adhatjuk át a gyerekeknek játékos, rendhagyó foglalkozásainkon.

Istennek, hazának, tudománynak!

Ez a három szó volt annak az ünnepi konferenciának a vezérgondolata, amit az egyházi oktatás elmúlt tíz évéről rendeztek pár nappal ezelőtt a Parlament Felsőházi üléstermében. Katolikus, református, evangélikus és zsidó óvodák, általános- és középiskolák, egyetemek vezetői töltötték meg zsúfolásig a több száz férőhelyes gyönyörű termet.

Orbán Viktor miniszterelnök úr megnyitó beszédéből megtudtuk, hogy jelenleg 463 egyházi fenntartású oktatási intézmény működik Magyarországon. Ez ahhoz képest, hogy a rendszerváltás előtt mindössze 10 ilyen volt – rengeteg, ahhoz képest viszont, hogy az államosítás előtt több, mint 6000 – még mindig elenyészően kevés. De "kövászunk" az ország oktatási rendszerében jó, hasznos és előrevívó. Valóban: jó volt látni és érezni, hogy sokan vagyunk, akik mind ugyanazt és hasonlóképpen akarjuk.

A nap folyamán sok érdekes és értékes előadást hallgathattunk meg. Talán érdekesebb az olvasók számára, ha a címek és nevek helyett inkább egy pár gondolatot sorolok fel, ami számomra sokat jelentett és ami talán a szülőket és a diákokat is tovább gondolkodásra indítja.

Mit várunk egy egyházi iskolától? Hogy biztos, használható, évtizedek múlva is "átváltható" tudást adjon. De legalább ennyire fontos, hogy olyan embereket neveljen, akiknek nyitva van a szívük is a világra, akik hisznek abban, hogy élni érdemes.

Mitől lesz jó egy egyházi iskola? Ha nemcsak a tudást tudja közvetíteni, hanem az értékrendet is. Nem hiányozhat a korszerű tudományosság, de még fontosabb az, hogy legyenek elkötelezett, magukat szétosztani kész emberek, akik kézen fogják a gyerekeket, és segítik őket eligazodni nemcsak a tudományok világában, hanem - ami ennél sokkal fontosabb - az emberi kapcsolatok títkaiban is.

Mit jelent a szabadság az egyházi iskolában? Nem azt, hogy a diák bármit tehet, hanem hogy megvan a szabadsága arra, hogy azzá váljon, amivé adottságai, képességei alapján válhat.

Mire vállalkozik az egyházi iskola? Hogy amit a szülők elültettek, azt kertészként gondozza. Gyomlálja, öntözi, odafigyel rá, de soha nem felejt el, hogy nem ő hozta a világra, és a napsugarat sem ő adja felülről, hanem Isten.

Dr. P. Tóth Béláné
igazgató

Így élünk mi . . .

A képen egy bibliai jelenetet festettem meg, Gedeon elhívását (Bírák 6). Abiezer nemzetségéből való Jóás fia, Manassé törzsének ifjú sarja: Gedeon. Neve jelentése: nagy harcos. A képen búzát csépel a préházban. Csépelni esti szélben, a szabadban szoktak, de Gedeon a préházban végezte azért, hogy a midjániak meg ne lássák, és el ne vegyék tőle a búzát. A préházban minden poros lett, és a munkája jóval nehezebbé vált. Tehát egy sötétben, félelemmel dolgozó embert láthattok. Ekkor megjelent neki az Úr angyala és megszólította: "Az Úr veled van, erős vitéz!"

Séra Tamás 9. a

Szülői csendes nap a Református Gimnáziumban

A mindennapos rohanásban még pénteken sem lehettem biztos abban, hogy április 7-én délután 3 órakor ott lehetek a templomban a szülőknek hirdetett csendes napon, melynek meghirdetett témája "Gyermekeinkkel való kapcsolat" volt. Igazán vonzó volt pedig a lehetőség, hogy szülőtársakkal, fiamat tanító tanárokkal együtt gondolkodva, beszélgetve töltsünk el néhány órát Isten házában. Nagyon örülök, hogy végül ott lehettem és tanulhattam másoktól. Az ember természete olyan, hogy könnyebben igazodik el az élet dolgaiban, ha példákat lát maga előtt, viselkedési mintákat fogadhat el, vagy éppenséggel elvetni valónak tart egy másikat. Hasznos és tanulságos meghallgatni másokat, milyen gondok foglalkoztatják, hogyan reagál bizonyos helyzetekre, mit tart elfogadhatónak vagy veszélyesnek. Ez a délután döbbenetes történetet, példát is tartogatott számunkra, mikor megismerkedhettünk "Karcsi" édesapjával és annak a filmnek néhány részletével, ami a fiáról, rettenetes, kábítószertúladagolás okozta haláláról készült. Mindannyiunkat mélyen felkavart a film és elgondolkostam azon, hogy az út, amely akár tragédiához vezet, mennyire nem feltűnő, nem tűnik különlegesen veszélyesnek az elején. Ebben a felfordult, rendetlen világban sokszor nehéz észrevenni még az igazán fenyegető dolgokat is, hiszen naponta próbálnak minket rávenni néha egészen természetellenes viselkedés elfogadására, vagy akár előnyben részesítésére. Ezért is köszönöm az iskolának, hogy gondolt ránk, és összehívott bennünket erre az eseményre, a szülőtársaknak pedig azt, hogy eljöttek, s beszélgethettünk egymással.

Budapest, 2001. április 26.

Tamás Zsuzsanna (Tóth Misi édesanyja)

Így élünk mi . . .

A nyelvvizsga felé vezető út...

Először is köszönetet szeretnék mondani dr. P. Tóth Bélánének, iskolánk igazgatójének a nyelvvizsgára való felkészítésért. Igazság szerint nem én vagyok az egyetlen a gimnáziumban, aki bármilyen típusú nyelvvizsgálattal rendelkezik, de az első, aki ebben az iskolában szerezte. Az idei tanév elején kezdtem a gyakorlást az igazgatónővel, és március 26-án vizsgáztam le. A német középfokú nyelvvizsga szóbeli és laboratóriumi részének követelményeit sikeresen teljesítettem az alapos felkészülésnek köszönhetően. A szóbeli és laboratóriumi részre a vizsgáról ismerhető feladatokat gyakoroltuk (általános társalgás, képleírás, szituációs feladatok, hallás utáni szövegértés).

Általános iskola első osztálya óta tanulom a nyelvet, valamint minden évben legalább egyszer 2-3 hetes látogatást teszünk szüleimmel német barátainknál. Még e kedvező körülmények ellenére is eddig még soha nem tapasztalt izgalommal vártam a végül is eredményesen végződött nyelvvizsgám pontszámait. Iskolatársaimnak ezúton is szeretném figyelmükbe ajánlani a szorgalmas nyelvtanulást, ami a későbbiek során hasznukra válhat. Még egyszer köszönet az igazgatónőnek.

Nagy Gábor Bence 10. a

Témanapon

A 6. b osztállyal április 24-én témanapon voltunk, az Apátkúti-völgyet tanulmányoztuk.

Reggel fél nyolckor indult a buszunk Szentendréről, amivel Pilisszentlászlóiig mentünk. Itt tízes csoportokra bomlottunk születési dátumunk szerint, és ezután megkezdődött a túra. Majd elváltunk az Apátkúti-patak mellét haladtunk. Először az un. "kis hídnál" álltunk meg, ahol tanulmányoztuk a víz építő és romboló munkáját, a sebességét és a mélységét, és néhány fát is megfigyeltünk fajtájuk szerint. Később a Kaánforrásnál álltunk meg, ahol pihentünk egy kicsit, és ismét a patakot tanulmányoztuk. A vízben állatokat kellett keresnünk. Érdekes volt, mert találtunk ebihalakat, lárvákat, rákokat és poloskákat, amiket mikroszkóppal is megvizsgáltunk. A víz fizikai és kémiai tulajdonságait is elemeztük, amiből kiderült, hogy a patak a forrásnál nagyon tiszta.

Nem sokkal később a többi csapat is megérkezett, és együtt elindultunk Visegrádra, ahol felszálltunk egy buszra és hazatértünk. Fárasztó túra volt, de jól éreztem magam.

Nagyházi Emese 6. b

Új osztályba csöppentem

Sokáig igazán szerencsésnek éreztem magam. A békásmegyeri Mustármag katolikus iskolában jó tanítóim voltak, s az osztálytársaim között igazi barátokra leltem. Éppen ezért szomorodtam el hatodikban, amikor egymás után újságolták el, hogy a következő tanévet már más iskolában kezdik. Csak néhány fiú marad, s egy-két lány. Elhatároztuk a szüleimmel, hogy én is elmegyek. De hová?

Ekkor már hallottunk arról, hogy Szentendrén református gimnázium nyílt. Mi is ezen a hiten vagyunk, gondoltuk, jó volna ide járni. Apa bement az igazgatónőhöz, és kérte, hogy vegyenek át. Erre csak akkor van lehetőség, tudta meg, ha valaki elmegy az iskolából. Hónapokig vártunk a hívására, amíg egyik este végre megszólalt a telefon, én pedig néhány nap múlva már az új

iskolával ismerkedtem. Az osztályfőnököm, Földi tanár úr biztatott, hogy semmitől sem kell tartanom, társaim örömmel várnak, s az átállásra is lesz időm.

Elhitttem neki, de azért éjszaka alig tudtam aludni az izgalomtól. Milyenek lesznek az új osztálytársaim? Befogadnak-e vajon? Megállom-e a helyem az új iskolában? Ilyesmimotoszkalta a fejemben.

Amikor beléptem az osztályba, a lányok rám mosolyogtak, körbe vettek, kérdezgettek. Mindenki kedves volt hozzám. Ebédnél többen szerették volna, hogy a párjuk legyek. Ekkor már éreztem, nem lesz semmi baj, társaim máris maguk közé fogadtak. Érzem a szeretetüket, különösen Orsiét, aki még csatokkal is meglepett.

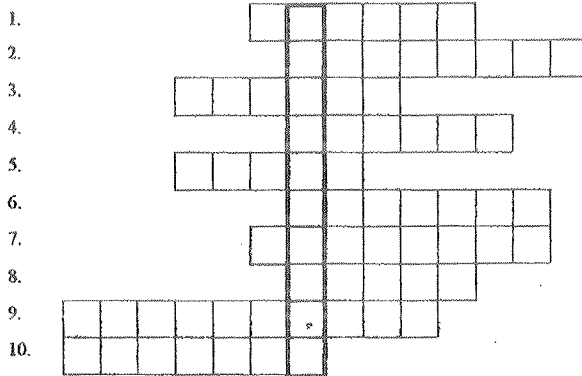
A tanárok is nagyon kedvesek, aranyosak és segítőkészek. A könyveim nagy része új, ezért sokat kell pótolnom.

Örülök, hogy ebbe az osztályba kerülhettem, úgy érzem, mintha már évek óta ide járnék.

Hardi Judit 6. a

KERESZTREJVÉNY

- 1: Pál ide írta levelét a Galaták után.
- 2: Mózes innen vezette ki a népet.
- 3: Latin jelentése: könyv, könyvek.
- 4: Ebben az évszakban van Húsvét ünnepe.
- 5: Locsolkodásért ezt kapnak a fiúk (nem pénzt).
- 6: Hogyan nevezzük másképp Jézus Krisztust?

- 7: Ezen a napon járunk templomba.
- 8: Ő győzte le Góliátot.
- 9: Így nevezik azt a várost, ahova Jézus számárháton bevonult virágvasárnap.
- 10: Ez a római helytartó mondta ezt: "mosom kezemet".

Kustán Márton 6. b

Így élünk mi . . .

Magyarország történelmi kincsei

Már a címében is ott szerepel a kincs szó, ami nagyon jól jellemzi ezt a kiállítást, amelyet osztályommal tekintettünk meg az egyik rajzóránkon, Szőnyi Gabriella tanárnő kíséretében. A kiállítás célja az, hogy azokat a történelmi leleteket, amelyek országunk múzeumaiban kerültek kiállításra egy helyen, mégpedig iskolánk székelyén, Szentendrén legyenek kiállítva. Ahogyan belépünk, az első teremben, ahol a pénztár áll, van egy műholdas felvétel. Ezen a képen megjelölték Magyarország összes múzeumát, ahonnan a leleteket összegyűjtötték. E leleteket kronológiai (időrendi) sorrendbe rend-

szerezték. Ezekből néhány érdekes példány a következő. Az első mindjárt egy késő rézkori (Kr. e. IV. ée.) kossi edény. Ez volt az első ismert kocsi alakú tárgy. A bodeni kultúra népe készítette és ezt a Budakalász-Luppa csárdánál találták meg egy sírban. A következő egy Marhafejes edény a késő bolerázi csoport korából (Kr. e. IV. ée.) Váci településről származik és áldozati célokra szolgált. Ezek az egyik legrégebbi emlékeink. Szerintem az egyik legszebb lelet egy szkíta kori pajzsdísz és diadém. Ezt a diadémet csak fejedelmi uralkodó hordhatta. A római korból sok emlék maradt fenn. Ezek közül a legérdekesebbek a római terra sigillata edények a szentendrei temetőből. A különlegességük festésükben rejlik, melynek technikáját a tudósok a mai napig sem tudták megállapítani. A lényege az, hogy az egész edény vörös, még az eltört darabok törésvonalán is, ami lehetetlenné tette az eltört darabok rekonstrukcióját. Az utolsó kor, amelyet megtekintettünk, a honfoglalás kori díszek és egy gyönyörű kard. A következő korok leletei már sajnos nem fértek bele a tanítási órába, ezért mindenkit arra buzdítottuk, hogy menjen el és tekintse meg ezt a kiállítást, és gazdagodjon attól a csodálatos élményből, amit csak Magyarország ősi kincsei nyújthatnak.

Cserekllye Olivér

Rántotta kilencven tojásból

Április 7-én az osztály tojásfestéshez készülődött. Mit mondjak, a lelkesedés nem volt mindent elsöprő, de végül kellemesen csatlódtunk, ugyanis a dolog egészen jól sikerült.

Gerber Edit édesanyja jött el hozzánk, hogy levezesse az akciót. A tojásfújásból én nem igazán vettem ki a részem, mert befájdult a fejem, és a tojások is rosszul jártak

bajelhárító jeleket. A festett tojásoknak kezdetől varázserőt tulajdonítottak.

Sok vallásos legenda magyarázza a húsvéti tojás történetét. Ezek közül szeretnék említeni egyet, ami nekem is nagyon megtetszett.

Mária Magdolna nem sokkal Krisztus mennybemenetele után Rómába indult. Meg-

velem. Voltak viszont érdekes hajlamú osztálytársaim, akik a rengeteg fújástól már félajult állapotba kerültek, de még mindig fújni akartak. Ám a tanárnő leállította, és más munkára küldte őket.

A tojásokat kifújtuk, befestettük, kihípoztuk, beviasztuk, aztán lementünk focizni. Ezután hatalmas ovációval elindult a "partizán"-játék. Ettől majdnem lehidaltam, hogy nekem partizánt kell játsznom, de végül is túléltem. És nem is volt olyan rossz. Végül a lányokkal közös focizásba kezdtünk. A fociban – csak úgy, mint a többi programban – néhány tizedikes is részt vett.

Aztán a kifújott tojások belsejéből rántották készítettünk bográcsban az iskola udvarán, amelynek elfogyasztásában való részvételt nem tartottam túl jó ötletnek, de a többiek azt mondták, hogy finom volt.

Barnás Máté 9.a

Gerber Edit ügyes kezű anyukája kis előadást is tartott nekünk a húsvéti szokásokkal és kialakulásukkal kapcsolatban. Ezt is igyekeztünk lejegyezni:

A tojás ősi, egyetemes szimbóluma az emberiségnek. Kultusza az egész földön elterjedt volt ősidők óta. A tojás jelképe az élet keletkezésének, erről a természetmítoszok szólnak. A tojásra festett díszekben még ma is fellelhetjük a mágikus óvó-védő, rontás- és

jelent Tiberius császár előtt és "Krisztus feltámadása" szavak kíséretében átadott neki egy piros tojást, és prédikációba kezdett Krisztusról. Az első keresztények állítólag utánozták Mária Magdolnát, és Krisztus feltámadásának ünnepén, húsvétkor piros tojást ajándékoztak egymásnak. A piros szín Jézus Krisztus kiontott vérének jelképe lett a keresztények között.

Minden évben van húsvéti tojásfestés. Ez a hagyomány engem a karácsonyi mézeskalács-sütést vagy éppen a betlehemezés szokását juttatja eszembe. A piros tojásokat a lányok húsvét hajnalban szokták festeni, és ezzel várják a fiúkat délelőtt.

Gerber Edit 9.a

Így írunk mi . . .

A hatodikosok – Esopus és Heltai Gáspár - sikerein felbuzdulva maguk is megpróbáltak fabulát, tanmesét írni. Közzétesszük a legsikeresebbeket.

A zsiráf és a víziló

Egy forró nyári napon történt, amikor egy zsiráf éppen falatozott. Arra bandukolt egy magányos víziló. Bámulta a zsiráf hosszú nyakát. Megkérdezte tőle:

- Tudod-e, hogy nagyon megtetszett nekem a nyakad?

A zsiráf végigtekintve a vízilóvon ezt mondta:

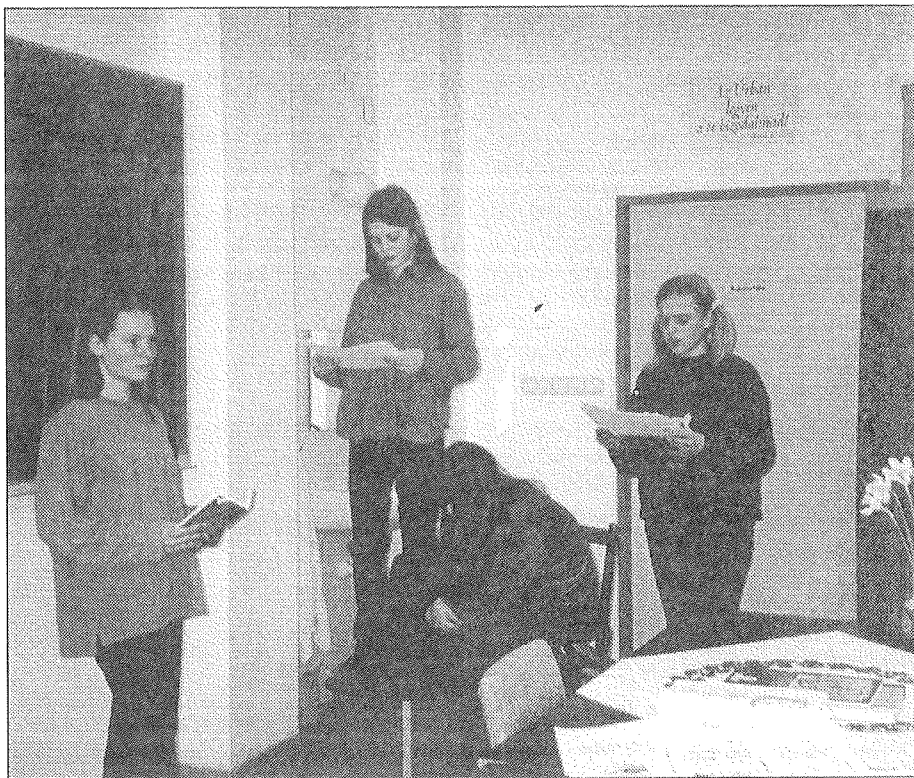
- Nekem is tetszik a te nyakad. Mit szólnál, ha elcserélnénk?

- Rendben.

Ezzel megkötötték a szerződést. Mind a ketten nagyon örültek új testrészüknek, s másnap ki is próbálták. A zsiráf nem érte el a leveleket, így indult pajtásához visszacsereélni, viszont a pajtás nem akarta visszacsereélni, mivel semmi baj nem volt vele. A hosszú nyakú búsan ballagott haza és több napig éhezett utána. A víziló megsajnálta és visszacsereélte a nyakát. Ezután a zsiráf senkivel sem cserélte el semmiért.

Magyarázat: Ne legyünk kíváncsiak!?

Szalontai Anna 6. a

A róka és holló mese — sajátos előadásban

A dicsekvő kenguru

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kenguru, ki minden távolugró versenyt megnyert. Ettől nagyon beképzelt lett, és fennhangon kérkedett.

Egy szép tavaszi napon aztán megkérdezte:

- Ki akar velem versenyezni a szakadéknál?

Senki se szeretett volna, de aztán beleegyeztek, de úgy, hogy át kell ugrania a szakadékot a szemük láttára, hogy egyáltalán lehetséges-e. Ezért kiválasztott egy szép napot.

Mindenki elment, és a szakadék mélyéről nézték. A kenguru mindenki nagy meglepetésére megszeppent, amit ő váltig tagadott. Jött a nagy esemény, nekilendült, de a cél előtt elkezdett zuhanni. Mindenki megijedt, csak a legádázabb ellensége kapott észhez, és elkapta.

Ezek után soha nem dicsekedett, és még a hangját se lehetett hallani.

Magyarázat: Ne dicsekedjünk, mert még a végén pórul járunk!

Libertiny Dorka
6. a

ARANYMORZSÁK

PÉLDAMONDAT A 6.A-BÓL:

“Hogyha pici és nem állat, akkor törpe.”

AZ ÖTÖDIKESEK ÍRTÁK:

“Petőfi nagyon szerette a hazáját, és megtett érte mindent, ami csak kitelt tőle.”

“Az apja egyre jobb iskolákba íratja, míg tönkre nem ment.”

“A verselés a versmondás, az, hogy elmond valaki egy verset.”

Petőfi “sok helyen volt iskolába. Színházba is volt. Szerette a színészetet és a verseket. Apja nem örült ennek.”

OLVASÓNAPLÓ RÉSZLETE AZ ÉGRI CSILLAGOK CÍMŰ REGÉNYBŐL:

“Kedves szereplőmnak Török Bálintot választottam, mert egy nagyon fontos ember volt, hiszen ő nevelte föl a főszereplőt, Gergelyt. Bár nem jutott el a csatáig, mert a fogságban meghalt, de én nagyon szerettem.”

Hírek, események

Toronyzene

A feltámadást köszöntő toronyzene híreről az iskolatársaságból értesültem. Örültem neki, mert reméltem, hogy ugyanolyan szép lesz, mint a tavalyi, amelyen még "vendégként" vettem részt.

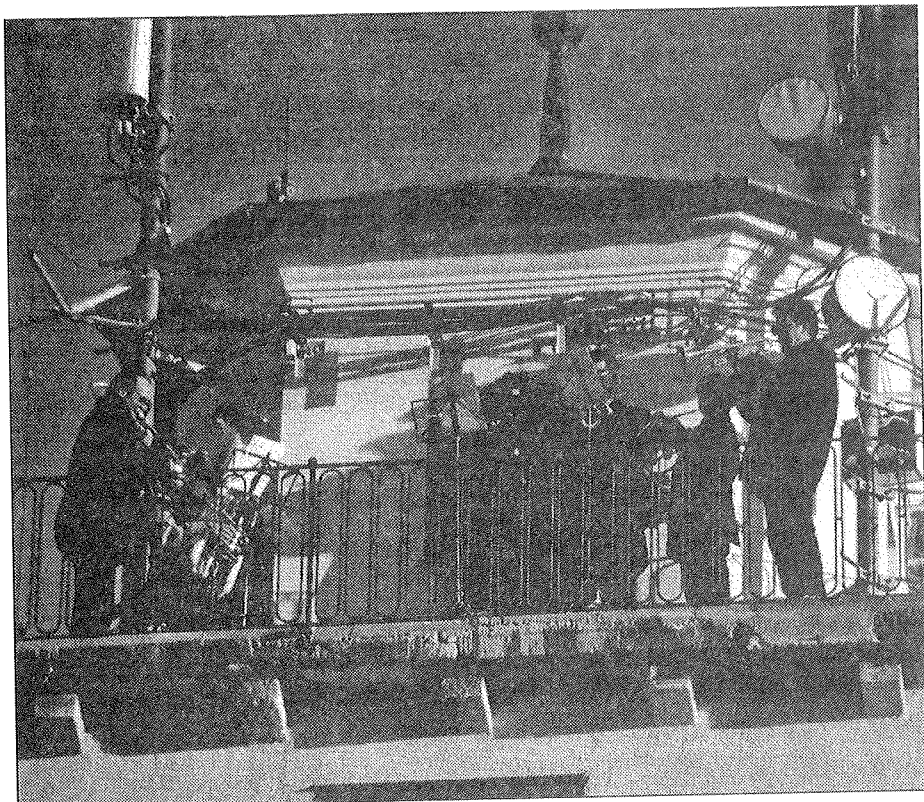
Egy évben egyszer igazán megéri jó korán kelni, mert iskolánk tornyából gyönyörű fúvós zenét hallhattunk. A zeneszámok közti szüneteket a szomszéd kert kakasának hangja töltötte ki. De nemcsak ettől lett jó kedvünk e korai időben, hanem attól is, hogy köszönthettük egymást a keresztények legszebb ünnepén.

Fülöp Bence 5. a

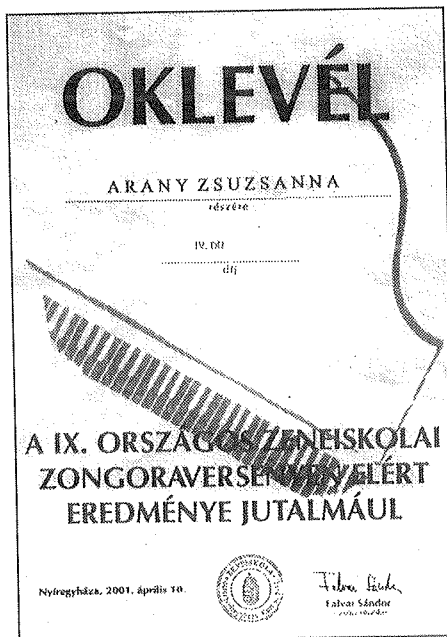
"Nincsen itt, mert feltámadott, amint megmondotta volt." Máté 28:6

Míg kisebb voltam, az ajándékok miatt vártam a Húsvétot, de most, hogy már többet tudok a világról, Jézusról, más miatt várom. Vasárnap reggel fél hétkor a gimnázium tornyából zenével adtuk hírvil a feltámadást. Borsódy László és művészbarátai között én is helyet kaptam, velük együtt kürtöltem. Jó érzés volt, hogy én voltam az első a gimnazisták közül, aki a toronyban zenélhetett.

Deim Balázs 6. b

Zongoraverseny

tam. Az első hangok után már csak a darabra figyeltem, s úgy érzem, legjobb tudásom szerint tudtam eljátszani. A közönség tapssal jutalmazott. Délután már nyugodtabban tudtunk a városban sétálni.

Hétfőn nem volt más dolgom, mint meghallgatni a III. és IV. korcsoportot. Kedden délelőtt került sor az eredményhirdetésre. Kicsit akkor is izgultam, de nem annyira, mint szereplés előtt. A zsűri nekem ítélte a IV. helyezést. Örültünk a barátnőmmel, aki szintén negyedik helyezést ért el.

Arany Zsuzsanna 6. a

Április elején Nyíregyházán jártam a IX. Országos Zeneiskolai zongoraversenyen, melyet három évente rendeznek meg. Kilenc évesen már eljutottam ide.

Szeptember óta készültem erre, mindennap legalább egy órát gyakoroltam. Tanárom, Gaál Natália sokat foglalkozott velem, alaposan felkészített.

Először a helyi zeneiskolában, aztán Dunakeszin volt egy válogató. Így jutottunk el három Szentendréről az országos döntőbe. Barátnőm az I., én a II. korcsoportban szerepeltem. Itt a játékidő tíz perc volt. Az én műsorem három részből állt, egy J. S. Bach, egy Csajkovszkij és egy Bartók műből. Szombaton volt a megnyitó, ahol bemutatták a zsűri tagjait, majd kisorsolták a versenyzők sorrendjét.

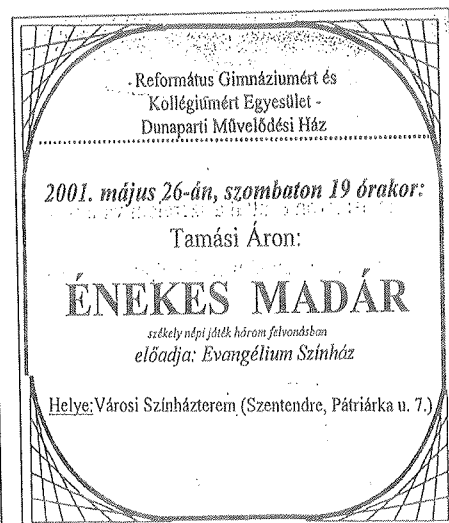
Vasárnap délelőtt kezdődött a verseny. Izgultunk egymásért, biztattuk a másikat. Keztem egyre jobban izgulni, de amikor már a zongora mellé ültem, akkor kicsit megnyugodtam.

A tavaszi szünet előtti csendesnapon osztályunkkal a templomban felolvastuk Jézus szenvedéseinek történetét. Kevés idő maradt felkészülésre, ezért döntöttünk a felolvasás mellett. Ettől az előadástól minden szereplő kapott valami erkölcsi többletet. Megpróbáltuk átéléssel előadni, hogy ti is megértsetek, és bele tudjátok élni magatokat abba, ami ott és akkor zajlott. Remélem, tetszett az előadásunk.

Jézus mondta: "És ímé ti veletek vagyok minden napon a világ egészéig."

Bukri Róbert 10. a

Passió

Programjaink

Április 3-án a tanári kar nevelési értekezletet tartott, amelyen dr. P. Tóth Béla lelkipásztor-pszichológus tartott előadást "A válások hatása a gyermekekre" témáról. Az előadást megbeszélések követték.

Április 5-én a 10.a és a 9.a osztály tanulói előkészítették a 26 fából álló tujasor ültetését, amit gimnáziumunk pályázaton nyert és Szentendre városának adományozott. Terveink szerint egy örökzöld élő hangszigetelő fal fogja így pár év múlva épületünket a 11-es főútról behallatszó lármától megvédeni.

Április 7-én szülői csendesdélután volt a szentendrei református templomban "Gyermekeinkkel való kapcsolatunk" címmel. A csendesnap keretében a szülők részleteket néztek meg a nemrégiben készült "Karesz végakarata" című filmből, amely a drog-veszélyre hívja fel a figyelmet.

Április 10-én csendesnapot tartottunk a közelgő Húsvét alkalmából. Az elmélkedések és csoport-megbeszélések sorát a 10.a osztály passió-játéka zárta, amelyet Kun Csabáné Kovalik Judit készített elő.

Április 11-ére a szülői munkaközösség tavaszi nagytakarítást szervezett. A jelenlévő szülők, akiknek ezúton is hálásan köszönjük a segítségüket, az összes osztályteremből kirakták a padokat, és különleges padló-ápolóval megtisztították az erősen elszennyeződött burkolatot.

Április 11-én indult el a következő évi tantermek helyének kialakítása. A kivitelezési munkákat a Modulor Kft. végzi, és a tervek szerint nyár közepére át is vehetjük az első emeleti folyosóról nyíló négy új termet, a kibővített aulát és az új számítógépes szaktantermet. Az építkezés megkezdése előtt több, mint 30 édesapa és fiúgyermekek segítettek az ott tárolt bútorok kirakásában és elhelyezésében. Itt köszönjük meg nekik a segítséget.

Április 11-től 18-ig tavaszi szünet volt.

Április 15-én, Húsvét vasárnap hajnalán a toronyból feltámadást köszöntő fúvóskoncertet adott barátaival Borsódy László trombitaművész. Ez már a második ilyen alkalom volt, és úgy tűnik, hogy a feltámadást köszöntő toronyzene hagyománnyá válik majd iskolánkban.

Április 20-21-én Erdélyből, Kézdivásárhelyről a református gimnáziumból látogatta meg intézményünket az igazgató és néhány tanár. Májusban a mi tantestületünk képviselői utaznak hozzájuk, majd az énekkarok cseréjére kerül sor.

Májusi előzetes

Május 5-én délelőtt 10 órától tartjuk évi nagy bemutató gálánkat "Mire jutottunk?" címmel a PMK színháztermében.

Május 15-én szülői fogadóóra és értekezlet lesz – ebben a tanévben az utolsó!

Május 26-án az Egyesület a Szentendrei Református Gimnáziumért és Kollégiumért gyereknapot tart a Szabadtéri Néprajzi Múzeumban, amelyen a mi diákjaink is fellépnek énekes és táncos műsorokkal. Este a PMK színháztermében Tamási Áron "Énekesmadár" című darabját nézhetik meg az érdeklődők.

ALFA

A Szentendrei Református Gimnázium lapja
Felelős kiadó: **dr. P. Tóth Béláné**, az iskola igazgatója. Készítik a diákok **Jámborné Benkei Ildikó** tanárnő irányításával. Készült 200 példányban.
Nyomda: **D'sign Nyomdaipari Kft.** (2014 Pomáz, Ipartelep, Telefon: 06 30 952 1972)
Vezető: **Kádár Péter**.